A°. 1831. N°. 68.

SURINAAMSCHE COURANT.

WOENSDAG, DEN 24sten AUGUSTUS.

PARAMARIBO.

ALGEMEENE SECRETARIJ.

Den 20 *Augustus* 1831.

De onderstaande personen hebben de Eeden, respectivelijk voor hunne betrekkingen bepaald, in handen van den Heer Gouverneur Generaal der Nederl. W. I. Bezittingen afgelegd, te weten: GERARD OVEREEM, als *surnumerair Kl rk* van den derden rang; en ARON JOSEPH POLAK, als *Deurwaarder* bij de Regtbank van Kleine Zaken, voor de vervolging van nalatige belasting schuldigen.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NEDERLANDEN.

BEZETTING VAN HET CITADEL VAN ANTWERPEN.

In het Handelsblad van den 31 Mei ll., (zie ook Surinaamsche Courant van Zondag den 21 Aug. ll.), wordt in een artikel, overgenomen uit het Fransche dagblad *le Temps*, gezegd: *dat het garnizoen van de citadel Antwerpen uit Duitschers en Zwitsers bestaat.* Daar nu door deze woorden, die eene stellige onwaarheid bevatten, onzes erachtens tevens eene blaam op de natie geworpen wordt, alsof zij tot het verdedigen van dusdanig een gewigtig punt vreemde huurlingen zoude behoeven, of dat onze Hollandsche jongens niet genoegzaam door de regering vertrouwd werden om hun de verdediging van eenen post van zoo veel aanbelang op te dragen, meenen wij het niet overbodig, dit hier stellig te wederspreken.

Neen! wij zeggen het met fierheid, — zij die der Belgen het *tot hier toe en niet verder*

Uit monden van metaal
In der Trompen en de Ruiters taal,

toeriepen, en nog op het kasteel Antwerpen in bezetting liggen, zijn geen Duitschers, geen Zwitsers. Neen, het zijn allen, want eene geringe uitzondering doet hier niets ter zake, het zijn allen Noord-Nederlanders; velen hunner zijn uit eene stad, wier inwoners, ten allen tijde, blijken van opregte vaderlandsche gezindheid hebben aan den dag gelegd; — uit eene stad, wier trouwe burgervaderen door hunne kordaatheid, in 1672, als hetware alleen, de Fransche legermagt in hare overwinningen gestuit en het vaderland voor eenen gewissen ondergang behoed hebben; — uit de vaderstad van hem, aan wien de Romeinen goddelijke eer zouden bewezen hebben, wiens naam dan ook op aller tongen zweeft, en steeds bij het laatste nageslacht in zegening zal blijven — van *van Speijk*; — uit de stad, die nog onlangs, door de daad van den negentienjarigen *van Leuven*, getoond heeft, dat zij, die, ten allen tijde, eene trits van beroemde staatsmannen, doorkundige geleerden en zoetvloeijende dichters aan Nederland geschonken heeft, ook zelfs in den minst geachten stand der maatschappij helden weet op te kweeken.

De 10de afdeeling immers, die een groot deel der bezetting uitmaakt, en in wier gelederen wij den evengenoemden held *van Leuven* geschaard zien, is geheel uit Amsterdammers zamengesteld; en hoe zij zich in Brussel gedragen heeft, kan men afmeten uit den schrik, die er na dien tijd in Belgie algemeen voor dit korps heerschte; een schrik, dien men zocht te verbergen achter eenen toomeloozen haat wegens voorgewende gruwelen, welke door de manschappen, bij den intogt in de muiterstad, zouden gepleegd zijn, van welk vóorgeven wij eerlang hopen in staat te zijn de valschheid door onwrikbare bewijzen te staven; terwijl het zelfs, in der tijd, door een paar Belgische dagbladen openlijk als lastertaal uitgekreten, en door anderen als vergroot opgegeven is. Of zal men hen niet als Hollanders beschouwen, wier vaderen, toen zij door onverdraagzaamheid van Taag en Iberboorden verdreven werden, in het gastvrije Holland ondervonden dat de vrijheid van geweten bij ons geen ijdele klank was? Maar hebben zij ter dier gelegenheid niet blijkbaar getoond, dat zij, even zoo wel als Christenen, naast wien zij in het gelid stonden, voor Hollandsche regten willig hun leven veil hadden, en dat zij het hunner ouderen hulpbetoon, door kloekmoedig strijden, wilden vergelden. Ja, zij hebben ook ten volle bewijs gegeven, dat de in Holland gevestigde Israëliten, wanneer het Hollands eer geldt, ook als ware Hollanders den vijand van Oud-Nederlands grond en Oranjes stamhuis stoutmoedig durven onder de oogen te zien (1).

Ook de bevelhebbers, voor zoo ver wij die persoonlijk kennen, zijn grootendeels Oud-Nederlanders; *Chassé* althans,

Die praalt aan 't hoofd der heldenstoet,

is, zoo als men algemeen weet, een Tielenaar; de luitenant-kolonel *van Straten*, kommandant van het citadel, zag het eerste levenslicht te Groningen; de luitenant-kolonel *Rupertus*, is, zoo wij ons niet vergissen, een Hagenaar, althans stellig een Noord-Nederlander; de majoors *Oudendijk*, die het 3de Bataillon der 7de afdeeling kommandeert, en *van der Wijk*, zijn ook in Oud-Nederland geboren. Alleen de kommandant der 10de afdeeling infanterie, de graaf *van Quadt*, is, naar wij meenen, een Duitscher, want de luitenant-kolonel *de Boer*, adjudant en chef van den luitenant-generaal baron *Chassé*, mag men, hoewel te Embden geboren, als Noord-Nederlander beschouwen, daar hij, die, zoo wij ons niet bedriegen, van eene Groningsche of Vriesche familie afstamt, van zijne jeugd af aan in Hollandschen dienst heeft gestaan, en reeds meer dan eenmaal onwrikbare bewijzen gegeven heeft, dat hij voor Hollandsch roem zijn leven veil heeft.

Men kan uit het bovenstaande dus afnemen op hoeveel waarheid het boven vermelde gezegde gegrond is, en — om nu tot het doel van dit ons geschrijf te komen. — Nu vragen wij of het wel overtollig is, hun, die van tijd tot tijd, in hunne tijdschriften, stukken, betreffende onze of de Belgische zaken, overnemen, den vriendschappelijken raad te geven, de waarheid van het daarin gezegde zooveel mogelijk te onderzoeken, en, is het noodig, daarbij aanmerkingen te voegen, die het valschelijk beweerde wederleggen, ten einde alzoo elken verkeerden indruk te verhoeden, die zoodanig een stuk, buitendien, zoude kunnen te weeg brengen. Want opdat het onderhavige geval ons hier ten voorbeeld strekke, hoewel wij gaarne gelooven, dat er onder die Duitschers, welke in onze gelederen staan, mannen gevonden worden, die, als het past geeft, de voetstappen zullen drukken, van eenen *Rabenhaupt*, den dapperen verdediger van Groningen in 1672, van eenen prins *Frederik von Hessen*, den moedigen verweerder van Maastricht in 1793, en van eenen *von Kropff*, die in 1793, door den heldhaftigen wederstand, welke hij uit de kleine vesting Klundert aan het leger van *Dumourier* bood, den val van het vaderland nog een paar jaar hielp vertragen, stellen wij echter vast, dat het niet dan nadeelig op de gemoederen onzer te wapengesnelde broederen werken zoude, wanneer zij in den waan wierden gebragt, dat de verwering van het bolwerk van den staat, van dat plekje, van hetwelk, door de fnuiking der Belgische snorkerij op vermeende heldendaden, als hetware de vorige moed in onze soldaten weder ontvonkt is, aan vreemde bezoldigden en geenszins aan vrijwillige landskinderen toevertrouwd was. En ten einde hen, die soms, op goed geloof af, het in bovenbedoelde artikel gezegde als waarheid mogten aannemen, de waarheid te doen kennen, schreven wij deze regels ter neder, met het voornemen, om, zoodra wij weder iets vermeld vinden dat wij, met kennis van zaken kunnen wederleggen, als nog daartoe de pen op te vatten.

(1) *Aardig vinden wij het zeggen van een hunner, toen zij uit Brussel terugtogen: »Dit is nu de »tweede keer dat wij met dat vervloekte kanalje-pak »aan den gang zijn geweest; maar nu was het blaadje »omgekeerd: de eerste keer smeten wij met steenen »en zij vochten met het geweer; en nu vochten wij »met het geweer en zij goolden met steenen.« Hier mede zinspeelde hij op een gevecht, dat een paar jaar na de omwenteling, op de St. Antonies Breestraat, tusschen een destijds te Amsterdam garnizoen houdend Belgisch militie-bataljon en de Joden heeft plaats gehad. »Ja, mijnheer,« dus eindigde hij, »zoo lang »als de wereld staat, kan geen Amsterdamsche jood »zich met de Brabanders verdragen.« — En bij die gelegenheid herinnerde, ik mij, dat ik meer dan eenmaal Brabandsche soldaten, die aan dat gevecht deel genomen hadden, heb hooren zeggen: als de Amsterdamsche joden beginnen is er geen houden aan. En hij, die de Brabandsche snoeflust maar eenigzins kent, zal wel weten wat zulks in den mond van eenen Belg beteekent.*

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 8 Junij. De jongste berigten uit Memel houden in, dat de insurgenten uit Samogitie op nieuw pogingen aanwenden, om naar de zeekust door te dringen, en dat zij te Georgenburg een corps van 4000 man hebben georganiseerd.

— De vrees, dat de *cholera* verder zal doordringen is niet gering; sommigen meenen, dat het meer dan tijd is, om een cordon langs den Oder te trekken, en dezer dagen zijn 24 militaire geneesheeren naar Silezie gezonden. De geneesheeren uit den burgerstand schijnen tot dus verre in eene geringe mate aan de dringende oproepingen van het bestuur te hebben voldaan.

Uit hoofde van het groot aantal vlugtelingen uit Dantzig, voor dat de gemeenschap was afgesneden, is voor die lieden, welke van daar herwaarts komen, vóór de poort naar Frankfort, eene bijzondere quarantaine-plaats aangewezen.

HAMBURG, 10 Junij. In Denemarken is zekere *Lornsen*, ambtman van Sijlt, wegens gedragingen, welke strekten, om de openbare rust in de waagschaal te stellen, van zijn post ontzet, en verwezen tot eene gevangenis in eene der vestingen, gedurende een jaar. — Dezer dagen heeft Z. M. de Koning van Denemarken besloten, dat in zijn Rijk, zoowel in het eigenlijk

gelegde Denemarken, als in Holstein provinciale Staten zullen worden opgerigt, welke zullen kunnen beraadslagen over de veranderingen en wijzigingen, welke zij in de wetten des lands noodig en nuttig oordeelen, en deswegens de noodige voordragt doen.

— Op de Elve en de Wezer liggen gewapende vaartuigen, ten einde de maatregelen tegen de schepen, uit verdachte havens komende, kracht bij te zetten. Inzonderheid wordt gelet op ladingen van lompen, huiden en andere waren, welke men meent dat de smetstoffen langer kunnen behouden. — In Lubeck heerscht de beste gezondheid, en zijn geene mindere gestrenge maatregelen genomen.

VAN DE MAIN, 10 Junij. Van de afgevaardigden bij de bondsvergadering, welke voor eenigen tijd uit Frankfort naar hunne onderscheidene hoven vertrokken zijn, is nog geen aldaar terug gekomen, en het schijnt, als of de zittingen van die vergadering nog niet spoedig weder zullen hervat worden. — Aangaande de aangelegenheid van het groot-hertogdom Luxemburg, welke vooral voor Duitschland van zoo veel gewigt is, verneemt men nog niets zekers; intusschen zijn velen steeds van meening, dat van de duitsche zijde niet ligtelijk in eenen afstand van dat gewest aan Belgie zal bewilligd worden.

MENGELINGEN.

MANIER VAN PROCEDEREN IN ENGELAND.

Er zijn in Engeland vierderlei verscheidenaardige wetten; namelijk:

1.) De burgerlijke wetten, berustende op de municipale wetten des Romeinschen Rijks, welke omstreeks 533 door keizer Justinianus in een' Codex verzameld worden.

2.) De kanonieke wetten, bestaande in eene verzameling van kerkelijke wetten en verordeningen.

3.) De gemeene wetten, of oudsaksische.

4.) De legale statuten, waaronder zoodanige bijzondere wetten verstaan worden, welke door de beide huizen zijn vastgesteld en door den koning goedgekeurd.

Er zijn vier geregtshoven, bij welke de toepassing der burgerlijke en kanonieke wetten aangenomen zijn, voor zoo ver zij niet strijden met de gemeene wetten en statuten. Deze geregtshoven zijn het geestelijke, het militaire, dat der admiraliteit en die der beide universiteiten van Oxford en Cambridge.

De persoonlijke vrijheid der geboren Britten wordt door de landswetten bijzonder beschermd. Niemand mag in hechtenis genomen of gevangen gezet worden dan op uitdrukkelijk bevel van een vrederegter en op de beëedigde verklaring van een of meer personen.

Zoodra iemand wegens eenig misdrijf in hechtenis is genomen, is de ambtenaar, die hem heeft doen vatten, door de Habeascorpusacte op zware straffen verpligt den gevangenen of deszelfs gelastigden zes uren na zijne aanvrage daartoe een afschrift ter hand te stellen van het bevel tot gevangenneming, opdat niemand uit kwaadwilligheid of wraakzucht in hechtenis genomen en wegens de tegen hem ingebragte beschuldiging onkundig gelaten kunnen worden. Wordt dit afschrift geweigerd, dan kan de gevangene onder borgtogt in vrijheid gesteld worden. Is iemand wegens eene misdaad gevangen genomen geworden, dan wordt de tegen hem ingebragte beschuldiging eerst door de groote Jurij van 23 personen onderzocht. Eerst wanneer ten minste 12 beslist hebben dat er eene acte van aanklagt, (*Bill of inditement*) kan plaats hebben, mag dezelve uitgevaardigd worden. De kleine Jurij, uit 12 personen bestaande, beslist wegens het al of niet schuldig van den gevangene aan de hem te last gelegde daad.

Alle kapitale misdaden zijn in Engeland onder twee rubrieken begrepen; verraad en beleediging. Het verraad bestaat in het smeden van komplotten, zamenzweringen, oproer, geldvervalsching, enz.; onder de benaming van beleediging zijn begrepen: moord, diefstal, schriftvervalsching, verminking, kwetsing, inbraak, enz. Al deze misdaden worden met den dood (aan de galg) gestraft. Moordenaars worden 24 uren na het uitspreken van het vonnis geëxecuteerd.

Groot-Brittannie is misschien het eenige land, waar diefstal even streng gestraft wordt als moord, en evenwel wordt in geen land meer gestolen dan in Engeland; een sterk bewijs dat de strengheid der wetten niet altijd het beste middel is tot vermindering der misdaden. In later tijd heeft men ook de meeste dieven, in plaats van met de strop, met verbanning naar Nieuw Holland voor eenige jaren of levenslang gestraft.

Valsche getuigen worden tot opsluiting of geldboete veroordeeld; bedriegerijen en kleine diefstallen worden door geeseling en boete gestraft; misdrijven door middel der drukpers, het gebruik van valsche maten en gewigten, het opkoopen van levensmiddelen en het storen der openbare rust, worden met gevangenis of geldboete of met beide tevens gestraft; het overtreden der jagtwetten, even zoo; wegens dit laatste misdrijf bevonden zich in 1818 bij de 1200 personen in de gevangenissen.

De voorregten en privilegien der Britsche natie bestaan hoofdzakelijk in de twee volgende punten.

1.) Ieder Engelschman heeft het constitutioneele regt, zoo wel alleen, als gemeenschappelijk met verscheiden andere personen, verzoekschriften en vertoogen aan den Koning en de beide huizen van het parlement in te zenden, zoo wel wegens de belangen van andere als zijne eigene, of om het uitvaardigen van eene nieuwe wet of de verbetering van eene reeds bestaande voor te stellen.

2.) Ieder Engelschman heeft insgelijks, ingevolge de constitutie, het regt, openlijk te zeggen, te schrijven en te doen drukken, wat hij voor waar houdt wegens elke zaak, die betrekking heeft tot de aangelegenheden van den staat.

Er zijn in Engeland zes constitutioneele acten, door welke als staatswet de Engelsche vrijheid gewaarborgd wordt, namelijk:

1.) Het groote Charter (*Magna Charta.*)
2.) Het Charter der bosschen.
3.) De regtspetitie van den 1 Junij 1628.
4.) De Habeas Corpus acte.
5.) De Bill der regten van 1689.
6.) De Etablissementsacte (*Acht of settlement*) tot beperking van de magt der kroon en tot bestendiging van de regten en vrijheden der onderdanen, gegeven door WILLEM III in 1701.

GAZVERLICHTING IN CHINA.

In China is de verlichting der straten door gaz reeds sints lang in gebruik geweest. In het district Kratingtu, provincie Shetshuen, bevinden zich, volgens het *Asiatic Journal*, oude zoutgroeven of zoutbronnen, welke geene zoutstoffe meer opleveren, ofschoon men ter diepte van 3000 voet had gegraven; doch daarentegen leveren dezelve een' onbegrijpelijken voorraad van gaz als brandstof op, welke men door buizen van bamboes leidt onder de ketels, waarin het zout bereid wordt. Het overtollige gebruikt men om pleinen en fabrijken insgelijks door middel van bamboesbuizen te verlichten.

ADVERTISSEMENTEN.

Wordt te koop, bij publieke Inschrijving, aan de meest biedende, mits goedgekeurd wordende, aangeboden, van de Plantagie *de Morgenstar:*

Circa 2200 ℔ heele witte bast } KOFFIJ.
» 500 » » zwarte »
» 500 » gebroken

De monsters derzelven, zijn te bezigtigen ter Griffie van den *Hove van Civile en Criminele Justitie*, alwaar de Inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Vrijdag den 26sten dezer, als wanneer dezelven op Zaturdag den 27sten daaraan volgende, door Heeren Gecommitteerden, zullen worden geopend.

Paramaribo, 23 Augustus, 1831.

V. VAN HALM Jz.
Sekwester.

F. EIJSBREKER, heeft te koop: *Het Bombardement van Antwerpen; het springen van 's Konings Kanoneerboot N°. 2, en de Nederlandsche Kanonneerbooten voor Antwerpen gestationeerd;* op fijne Platen en groot formaat papier, à ƒ 5 per stel.

MORGEN zal J. E. LYONS op Vendu verkoopen: Een Kleederen kast, een Lokette kast en een Brievenpers, aankomende den Boedel wijlen Mr. C. P. VEREUL.

M. A. KEYSER zal Vrijdag op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, enz.

Alsmede voor rekening van de aflader, Acht vaten ROODE WIJN, aangebragt per een der laatste Schepen.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Schip Eliza, Kapt. C. Davey, van Rotterdam.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, de N.l. Am. Brik Gossijpium, Kapt. R. G. Stanwood, naar Gloucester; lading: 240 vaten Mallassie.

Terwijl alhier onderscheidene geruchten verspreid worden, omtrent het aanranden van een Roofschip aan boord van het van hier gezeilde Schip *Henriette en Betsy*, Kapt. G. B. Bos, zoo meenen wij, sommige onzer lezers, geene ondienst te doen, het navolgende, uit het Algem. Handelsbl. over te nemen:

Dartmouth, 16 Mei.

Het alhier den 5den binnengekomen en van Suriname naar Amsterdam bestemde Hollandsche Schip *Henriette en Betsy*, Kapt. G. B. Bos, rapporteert den 10 April ll., op 39 gr. 35 m. N. Br. en 55 gr. 8 m. W. L. gezien te hebben een zwarte Brik van omtrent 200 ton, naar alle voorkomen een rooverschip, van Spaansche of Portugeesche bouwtrant en 16 stukken. Dit schip toonde eerst eene witte vlag met vier groene hoeken en gekroonde wapenen in het midden; het Hollandsche Schip hierop geen regard slaande, heesch de kaper een noodsein, als wanneer Kapt. Bos tenbraste en het roofschip aan lei kwam, zeggende het volk in het Fransch dat zij vol water waren; zij verzochten Kapt. Bos een lantaarn te hijschen en wilden den volgenden morgen met volk en goederen hun schip verlaten en op de *Henriette* overgaan, waarmede de Kapt. genoegen nam; zij vroegen op welke hoogte zij zich bevonden. Des nachts verdween de kaper, ziende hij aan lei eene bark. Aan boord had men weinig man geteld, maar bij de slingering van het roofschip zag men duidelijk dat nog 60 of 80 anderen achter de verschansingen verborgen lagen.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.